

Sygn. akt II Ka 140/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 marca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Zamościu II Wydział Karny w składzie :

Przewodniczący: SSO Urszula Zwolak (spr.)

Sędziowie: SO Dorota Bogucka-Zielonka

SO Andrzej Sak

Protokolant: st.sekr.sąd. Agnieszka Nowakowska

przy udziale Prokuratora Prok. Okręg. Joanny Lisiczyńskiej

po rozpoznaniu w dniu 31 marca 2015 roku

sprawy **S. J.**

skazanego wyrokiem łącznym

na skutek apelacji, wniesionej przez skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Zamościu

z dnia 2 grudnia 2014 r. sygn. akt VII K 478/14

I. uchyla zaskarżony wyrok w zakresie punktu VII – umorzenia postępowania o wydanie wyroku łącznego obejmującego wyroki Sądu Rejonowego w Lublinie w sprawach XV K 18/08 i III K 420/09 i w tym zakresie sprawę S. J. przekazuje Sądowi Rejonowemu w Zamościu do ponownego rozpoznania ;

II. w pozostałym zakresie utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok ;

III. zwalnia skazanego od ponoszenia wydatków w części utrzymującej wyrok w mocy i obciąża nimi Skarb Państwa.

/-/ Na oryginale właściwe podpisy.

Sygn. akt II Ka 140/15

UZASADNIENIE

Uzasadnienie faktyczne:

Skazany **S. J.** złożył wniosek o wydanie wyroku łącznego obejmującego skazania wyrokami Sądów Rejonowych w:

- Zakopanem sygn. akt IIK329/08 i sygn. akt IIK 489/09,

- Lublinie sygn. akt IIIK 420/09.

Sąd Rejonowy w Zamościu wyrokiem łącznym z dnia 2 grudnia 2014 roku wydanym w sprawie VIIK 478/14, po ustaleniu, że **S. J.** był dotychczas skazany prawomocnymi wyrokami:

I. Sądu Rejonowego w Lublinie w sprawie XV K 18/08 z dnia 23 stycznia 2008 roku za czyn wyczerpujący dyspozycję art. 275 § 1 k.k. i art. 276 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełniony w dniu 30 sierpnia 2007 roku, za który wymierzono karę grzywny 50 stawek dziennych ustalając wysokość każdej stawki na 20 złotych oraz zasądzone koszty sądowe; postanowieniem Sądu Rejonowego Lublin-Wschód w Świdniku z dnia 10 maja 2011 roku zarządzone zastępczą karę pozbawienia wolności;

II. Sądu Rejonowego w Zakopanem w sprawie II K 329/08 z dnia 03 października 2008 roku za czyny wyczerpujące w punktach: I dyspozycję art. 284 § 2 k.k., popełniony 20 marca 2008 roku, za który wymierzono karę 5 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny 30 stawek dziennych ustalając wysokość każdej stawki na 10 złotych, II dyspozycję art. 284 § 2 k.k., popełniony 13 marca 2008 roku, za który wymierzono karę 4 miesięcy pozbawienia wolności, III dyspozycję art. 284 § 2 k.k., popełniony 14 marca 2008 roku, za który wymierzono karę 4 miesięcy pozbawienia wolności, IV dyspozycję art. 284 § 2 k.k., popełniony 15 marca 2008 roku, za który wymierzono karę 4 miesięcy pozbawienia wolności, oraz wymierzono za wyżej wymienione czyny karę łączną 10 miesięcy pozbawienia wolności; na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres 3 lat tytułem próby,

na podstawie art. 46 § 1 k.k. zobowiązano skazanego i M. Ł. solidarnie do naprawienia szkody w całości przez zapłatę na rzecz A. S. kwoty 5000 złotych, J. K. kwoty 1000 złotych, K. S. kwoty 2300 złotych oraz P. M. kwoty 900 złotych oraz zasądzone koszty sądowe;

postanowieniem Sądu Rejonowego w Zakopanem z dnia 17 kwietnia 2009 roku zarządzone wykonanie warunkowo zawieszanej kary pozbawienia wolności; postanowieniem Sądu Rejonowego w Zakopanem z dnia 18 sierpnia 2009 roku orzeczono zastępczą karę pozbawienia wolności za niewykonaną karę grzywny;

III. Sądu Rejonowego w Zakopanem w sprawie II K 489/09 z dnia 03 listopada 2009 roku za czyn wyczerpujący dyspozycję art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 297 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k., popełniony od 11 grudnia 2007 roku do 20 lutego 2008 roku wymierzono karę 2 miesięcy pozbawienia wolności; na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres 5 lat tytułem próby;

na podstawie art. 72 § 2 k.k. zobowiązał skazanego do naprawienia szkody w całości poprzez uiszczenie na rzecz pokrzywdzonych (...) Bank SA z siedzibą we W. kwoty 1898 złotych i C. Bank z siedzibą w W. kwoty 1647 złotych, płatnych w terminie do jednego roku od uprawomocnienia się orzeczenia;

na podstawie art. 73 § 1 k.k. oddano skazanego pod dozór kuratora w okresie próby oraz zasądzone koszty sądowe;

postanowieniem Sądu Rejonowego Lublin – Wschód w Świdniku z dnia 09 września 2013 roku zarządzone wykonanie warunkowo zawieszanej kary pozbawienia wolności;

IV. Sądu Rejonowego w Lublinie w sprawie III K 420/09 z dnia 12 lutego 2010 roku za czyny wyczerpujące w punktach: I dyspozycję art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., popełniony 27 grudnia 2007 roku, II dyspozycję art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., popełniony 7 grudnia 2007 roku, III dyspozycję art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., popełniony 5 grudnia 2007 roku, IV dyspozycję art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., popełniony 27 grudnia 2007 roku, V dyspozycję art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., popełniony 15 grudnia 2007 roku, za które w warunkach ciągu przestępstw wymierzono mu karę 2 lat pozbawienia wolności oraz karę grzywny 100 stawek dziennych ustalając wysokość każdej stawki na 10 złotych; na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres 5 lat tytułem próby;

na podstawie art. 72 § 2 k.k. zobowiązał skazanego do naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego (...) Bank (...) SA z siedzibą we W.: wyrządzonej czynem z punktu I w kwocie 4336,55 zł, wyrządzonej czynem z punktu II w kwocie 2381,60 zł, wyrządzonej czynem z punktu III w kwocie 1642,16 zł, wyrządzonej czynem z punktu IV

w kwocie 1500 zł oraz wyrządzonej czynem z punktu V w kwocie 2540,40 zł – w terminie osiemnastu miesięcy od uprawomocnienia się wyroku oraz zwolniono skazanego od zapłaty kosztów sądowych; postanowieniem Sądu Lublin – Zachód w Lublinie z dnia 23 maja 2011 roku orzeczono zastępcza karę pozbawienia wolności za niewykonaną karę grzywny; postanowieniem Sądu Lublin – Wschód w Świdniku z dnia 21 października 2011 roku zarządzono wykonanie warunkowo zawieszanej kary pozbawienia wolności.

V. Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie w sprawie IX K 228/12 z dnia 03 kwietnia 2013 roku za czyn wyczerpujący dyspozycję art. 286 § 3 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełniony w dniu 15 grudnia 2011 roku wymierzono karę 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny 30 stawek dziennych ustalając wysokość każdej stawki na 10 złotych; na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres 4 lat tytułem próby; zwolniono skazanego od zapłaty kosztów sądowych.

VI. Sądu Rejonowego w Zamościu w sprawie VII K 47/12 z dnia 03 września 2013 roku za czyn wyczerpujący dyspozycję art. 284 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełniony w okresie od 6 czerwca 2011 roku do 6 września 2011 roku karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeczono wobec skazanego środek karny w postaci obowiązku naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego M. P. kwoty 980 złotych oraz zwolniono skazanego od zapłaty kosztów sądowych;

na podstawie 575 § 1 k.p.k. rozwiązał karę łączną 10 miesięcy pozbawienia wolności wymierzoną wobec **S. J.** w wyroku Sądu Rejonowego w Zakopanem z dnia 03 października 2008 roku, w sprawie II K 329/08;

na mocy art. 85 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k. orzeczone wobec **S. J.** w sprawach: II K 329/08 – Sądu Rejonowego w Zakopanem – kary 5 miesięcy pozbawienia wolności, 4 miesięcy pozbawienia wolności, 4 miesięcy pozbawienia wolności, 4 miesięcy pozbawienia wolności, II K 489/09 – Sądu Rejonowego w Zakopanem – karę 2 lat pozbawienia wolności połączył i jako karę łączną pozbawienia wolności orzekł wobec skazanego karę 3 lat pozbawienia wolności;

na podstawie art. 577 k.p.k. w zw. z art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary łącznej zaliczył skazanemu okresy odbywania kar pozbawienia wolności w/w sprawach;

stwierdził, że w pozostałym zakresie wyroki wydane w sprawach II K 329/08, II K 489/09 podlegają odrębnemu wykonaniu;

na mocy art. 85 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k. i art. 89 § 1a k.k. orzeczone wobec **S. J.** w sprawach: IX K 228/12 – Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie – kary 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz w sprawie VII K 47/12 – Sądu Rejonowego w Zamościu – 6 miesięcy pozbawienia wolności połączył i jako karę łączną pozbawienia wolności orzekł wobec skazanego karę 10 miesięcy pozbawienia wolności;

stwierdził, że w pozostałym zakresie wyroki wydane w sprawach IX K 228/12 i VII K 47/12 podlegają odrębnemu wykonaniu;

na podstawie art. 572 k.p.k. umorzył postępowanie o wydanie wyroku łącznego w części dotyczącej wyroków Sądu Rejonowego w Lublinie w sprawie XV K 18/08 oraz III K 420/09;

zwolnił skazanego od obowiązku zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, zaś w części umarzającej kosztami procesu obciążył Skarb Państwa.

Apelację w tej sprawie wywiódł skazany S. J. osobiście. Skazany w tej apelacji nie sformułował zarzutów, zaś na zakończenie apelacji postulował, aby jego sprawie ponownie wnikliwie się „przyjrzeć”. Analiza treści apelacji wskazuje, że jej autor odnosił ją do całości zaskarżonego wyroku łącznego, a wobec faktu, że pochodzi ona od samego skazanego należy zasadnie wnioskować, iż została wniesiona jedynie na korzyść skazanego.

Obecny na rozprawie apelacyjnej skazany wnosił o warunkowe zawieszenie, orzeczonych w zaskarżonym wyroku kar łącznych pozbawienia wolności.

Uzasadnienie prawne:

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Treść apelacji zobligowała Sąd do całościowej i wnikliwej analizy całości zaskarżonego wyroku i analiza ta dała podstawę do stwierdzenia, że w części umarzającej postępowanie orzeczenie nie jest trafne. Co do pozostałej części zaskarżonego wyroku – części gdzie Sąd Rejonowy przychylił się do wniosku skazanego i połączył kary orzeczone w wyrokach Sądów Rejonowych, uznać należy, iż orzeczenie jest zasadne i to co do zasady, i co do wymiaru orzeczonych kar łącznych pozbawienia wolności.

Prawidłowo i zgodnie z dotychczasową praktyką orzeczniczą Sąd Rejonowy objął analizą, w zakresie możliwości wydania wyroku łącznego, wszystkie prawomocne i skazujące wyroki wydane wobec skazanego S. J., nie ograniczając zakresu orzekania do wyroków wskazanych we wniosku skazanego. Skutkiem tej analizy było wyszczególnienie w części wstępnej wyroku sześciu wyroków Sądów Rejonowych, którymi S. J. został dotychczas skazany.

Sąd Rejonowy prawidłowo ustalił, że nie istnieje możliwość orzeczenia jednej kary łącznej obejmującej wszystkie kary orzeczone wobec skazanego we wszystkich sześciu wyrokach, natomiast zachodzi możliwość ujęcia tychże skazań w grupy i wymierzenia kilku kar łącznych. Nie budzi zastrzeżeń Sądu Okręgowego prawidłowość pogrupowania skazań i orzeczenie kar łącznych w sprawach Sądu Rejonowego w Zakopanem IIK 329/08 i IIK 489/09 oraz spraw Sądu Rejonowego w Lublinie – Lublin Zachód IXK 228/12 i Sądu Rejonowego w Zamościu VIIK 47/12. Orzeczone obie kary łączne pozbawienia wolności obejmujące skazania w wyżej wymienionych sprawach zostały połączone na zasadzie asperacji, a ich wymiary zostały w uzasadnieniu wyroku prawidłowo umotywowane. Wymiar orzeczonych kar łącznych pozbawienia wolności uwzględnia przesłanki wymiaru kary ujęte w treści art. 53 § 1 i 2 k.k. oraz te wymienione w art. 571 § 1 k.p.k.. W części zaskarżonego wyroku obejmującej orzeczenia o połączeniu kar pozbawienia wolności, wymierzonych skazanemu w poszczególnych prawomocnych wyrokach, Sąd Okręgowy nie dopatrył się uchybień i nie znalazł podstaw do jakiegokolwiek ingerencji odwoławczej, wobec czego w tym zakresie utrzymał w mocy zaskarżony wyrok. W szczególności Sąd nie stwierdził podstaw do uwzględnienia wniosku skazanego o orzeczenie warunkowego zawieszenia kar łącznych orzeczonych w wyroku łącznym, bowiem wszystkie kary połączone w zaskarżonym wyroku podlegają wykonaniu, jako że zostały orzeczone jako kary bezwzględne lub ich wykonanie zostało prawomocnie zarządzone.

Nie można jednak podzielić stanowiska Sądu Rejonowego zawartego w części umarzającej postępowanie co do orzeczenia kary łącznej obejmującej skazania w sprawach Sądu Rejonowego w Lublinie XVK 18/08 i IIIK 420/09. Procedując w przedmiocie wydania wyroku łącznego Sąd obowiązany jest przeanalizować wszelkie przesłanki do wydania takiego wyroku.

W przypadku spełnienia warunków z art. 85 k.k. sąd jest obowiązany do wydania wyroku łącznego, co oznacza brak swobody w doborze skazań podlegających łączeniu i niemożność pominięcia części z nich. (wyrok SN z dnia 11 lipca 2008 r., IIIKK 82/08, opubl. LEX nr 424889).

Zgodnie z treścią art. 85 k.k. łączeniu podlegają kary tego samego rodzaju wymierzone za dwa lub więcej przestępstw popełnionych zanim zapadł pierwszy, chociażby nieprawomocny wyrok. Sformułowanie „kary tego samego rodzaju” odnosi się do wszystkich kar zasadniczych przewidzianych przepisami i orzekanymi za przestępstwa. Orzeczeniu kary łącznej nie stoi na przeszkodzie wykonanie kar jednostkowych, bez względu na sposób tego wykonania.

W przypadku spełnienia przesłanek określonych w art. 85 k.k., obowiązkowi orzeczenia kary łącznej w wyroku łącznym nie stoi na przeszkodzie wykonanie poszczególnych, a nawet wszystkich kar jednostkowych. (wyrok SN z dnia 24 maja 2013 r., IIIKK 111/13, opubl. LEX nr 1317918).

Analiza treści wyroków: Sądu Rejonowego w Lublinie:

- sygn. akt XVK 18/08 z dnia 23 stycznia 2008 roku, którym skazanemu przypisano popełnienie czynu z dnia 30 sierpnia 2007 roku i wymierzono karę grzywny;

oraz

- sygn. akt IIIK 420/09 z dnia 12 lutego 2010 roku, którym skazanemu przypisano czyny popełnionych w okresie od 5 do 27 grudnia 2007 roku w warunkach ciągu przestępstw i wymierzono jako zasadnicze kary: pozbawienia wolności i grzywny;

prowadzi do wniosku, że czyny będące przedmiotem osądu w obu tych sprawach zostały popełnione zanim zapadł pierwszy wyrok (pierwszym w tym przypadku był wyrok ze sprawy XVK 18/08) z dnia 23 stycznia 2008 roku.

Kary grzywny orzeczone w obu tych sprawach są karami podlegającymi wykonaniu, a więc są karami tego samego rodzaju i należało rozważyć ich połączenie. Sąd Rejonowy w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku powody umorzenia postępowania w tym zakresie przedstawił bardzo enigmatycznie, błędnie analizując daty czynów i daty zapadłych w tych sprawach wyroków. Powyższe ustalenia doprowadziły do konieczności uchylecia zaskarżonego wyroku w zakresie orzeczenia umarzającego postępowanie i przekazania sprawy w tej części do ponownego rozpoznania. Sąd Okręgowy uznał, że właściwym do procedowania w zakresie wydania wyroku łącznego w części uchylonej, pozostaje Sąd Rejonowy w Zamościu, jako ten, który wydał wyrok skazujący jako ostatni.

Kończąc rozważania w niniejszej sprawie Sąd Okręgowy zauważa, iż sposób redagowania treści wyroku łącznego, zaprezentowany w niniejszej sprawie jest zbyt obszerny i powoduje brak przejrzystości. W części wstępnej wyroku łącznego, opisującej wyroki skazujące dotychczas zapadłe wobec skazanego, należy ograniczać się do tych elementów, które są dla orzeczenia istotne, np. wymieniać kary i środki karne podlegające łączeniu z informacjami co do ich utrzymania lub zakresu zmian przez sądy odwoławcze, informacji czy zostało zarządzone wykonanie kar pierwotnie orzeczonych z warunkowym zawieszenie, itp., bez przytaczania takich orzeczeń jak oddanie skazanego pod dozór kuratora, czy nałożenie na niego obowiązku ponoszenia kosztów sądowych – te elementy bowiem są obojętne z punktu widzenia analizy warunków łączenia kar.

Ponownie rozpoznając wniosek skazanego w zakresie połączenia kar orzeczonych w sprawach XVK 18/08 i IIIK 420/09 Sądu Rejonowego w Lublinie, Sąd Rejonowy przeprowadzi pogłębioną analizę przesłanek wydania wyroku łącznego w zakresie orzeczonych w w/w wyrokach kar. Procedując w tej sprawie ustali, czy kary grzywny zostały wykonane i w jakim zakresie, a w razie konieczności uzasadnienie sporządzi zgodnie z treścią art. 424 k.p.k..

/-/ Na oryginale właściwe podpisy.